

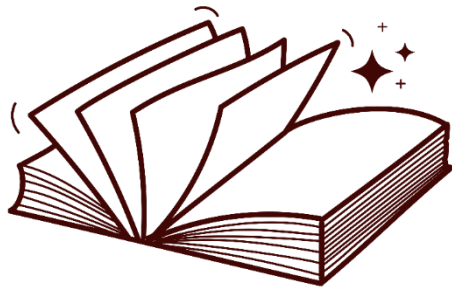
| โครงการผลิตตำราวิชาการ ลำดับที่ 7
www.islaminthailand.org

ไอ้เยาวชน ความหวัง ของ ประชาชาติ

ชัยคุ ธิฎอ อะหฺมัด สมะดี
หะฟีซะฮ์อุลลอฮ์

มุฮัมมัดยาซีน เอลีหมาน
ถอดความและเรียบเรียง

www.islaminthailand.org

ไอ้เยาวชน

ความหวังของประชาชาติ

บรรยาย / ชัยคุ ธิฎอ อะหมัด สมะดี (หะฟีเซาะฮุลลอฮ)

ถอดความและเรียบเรียง / มูฮัมมัดยาซีน เหมลิหมาน

พิสูจน์อักษร / Muhammadfatih Mahiwan

เผยแพร่ / 15 กุมภาพันธ์ 2566 (24 เราะญับ 1444)

โครงการผลิตตำราวิชาการ ลำดับที่ 7

www.islaminthailand.org

/ เนื้อหาจากการบรรยายพิเศษในค่าย “STAND UP จุดประกายการเปลี่ยนแปลง”
จัดโดยสมาคมพัฒนาเยาวชนมุสลิมไทย สาขากรุงเทพมหานคร ในวันที่ 8 มกราคม 2566
ณ สถานีโทรทัศน์ไอทีวีแชนแนล (white channel) กรุงเทพมหานคร

ไอ้เยาวชน ความหวังของประเทศไทย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف المرسلين
نبينا محمد وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين،
ثم أما بعد :

คนเราทุกคนในฐานะที่เป็นมนุษย์ อัลลอฮ์สร้างเรา
ขึ้นมาให้มีภารกิจ ซึ่งภารกิจแรกที่เราต้องทบทวน คือ
เรารู้จักอัลลอฮ์แค่ไหน ? เทียบแล้วกับมนุษย์ที่อยู่ในโลกนี้ทุก
คน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาอะไรก็ตาม ในฐานะที่เรารู้สัจธรรม
พื้นฐานระดับหนึ่งแล้วว่า สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้มีผู้สร้าง
แล้ว**เรารู้ว่าผู้สร้างคือ อัลลอฮ์**

เราต้องมาตั้งคำถามนี้ทุกวันว่า **เรารู้จักผู้สร้างมากน้อย
แค่ไหน ?** ความรู้เหล่านี้ ความรู้ที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ มันจะเป็น
ตัวชี้วัดถึงความรู้อื่น ๆ ที่จะตามมา เพราะถ้าความรู้นี้ถูก
มองข้ามไป เราก็จะไม่ต่างอะไรกับคนอัจฉริยะมากมายในโลกนี้
ที่เขามีความรู้อย่างมหาศาล แต่เขาข้ามประเด็นของพระเจ้าไป
ไม่รู้จักพระเจ้า หรือเข้าใจว่าโลกนี้เกิดมาด้วยความบังเอิญ

ขอให้เขาจะมีความรู้แค่ไหน ในที่สุดแล้ว ความรู้ของเขาก็ไร้ค่า ผลที่จะตามมาในชีวิตของเขานั้น มันจะไม่มีประโยชน์ เช่น **โรเบิร์ต ไอสไตน์** ครอบครัวของเขาล้มเหลว เพราะเขาเจ้าชู้ เขาเป็นคนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิตให้มีความสุข ใครที่อ่านชีวประวัติของเขา ก็พบว่า เขามีปัญหามากมาย ในขณะที่ความรู้ของเขาไม่ธรรมดา และยังมีข่าวว่าเขาเป็นผู้ ศรัทธา แต่จริง ๆ แล้วศาสนาของเขา คือศาสนายิว แต่เวลาเขา พูดถึงพระเจ้า เขาไม่ได้พูดถึงพระเจ้าเหมือนกับเรา แต่เขาบอกว่า โครงสร้างของโลกนี้ บ่งชี้ว่า มีวิศวกรที่ยอดเยี่ยม ที่ได้ ออกแบบ ซึ่งหมายถึงว่า เขาไม่ยอมรับว่า โลกนี้เกิดมาด้วย **ความบังเอิญ** แต่ความเชื่อหรือความศรัทธา และบทสรุปแบบนี้ มันยังไม่เพียงพอ

เหมือนกับคนที่ถูกถามว่า คุณมีพ่อแม่ไหม ? เขาก็ตอบ ว่า เขาไม่รู้ว่าพ่อแม่ของเขาเป็นใคร และไม่อยากจะรู้ว่าพ่อแม่ ของเขาเป็นใคร ลองคิดว่า บุคคลเหล่านี้ ในสังคมเขาจะถูก มองยังไง ? คนที่เขาไม่สนใจว่าเขามีพ่อแม่หรือไม่ ? มันไม่มี อะไรที่จะต้องสนใจกับพ่อแม่ตัวเอง แน่แน่นอนเขาจะต้องถูก ประณามจากสังคมอย่างรุนแรง

/ สิ่งที่จะทำให้เรารู้จักอัลลอฮ์

สิ่งที่จะทำให้เรารู้จักอัลลอฮ์มากขึ้น นั่นก็คือ **การอ่าน** การอ่านคือแหล่งเดียวที่จะทำให้เรารู้จักอัลลอฮ์มากขึ้น และความสนิทสนมที่เรามีต่อการอ่านนั้น มันก็จะเป็นตัวชี้วัดว่า เรารู้จักอัลลอฮ์มากขึ้น

ยิ่งเรามีความสนิทสนมต่อการอ่านมากแค่ไหน

แสดงว่าเรารู้จักอัลลอฮ์มากเท่านั้น

ในบันทึกของอิมามอิบนุมาญะฮ์ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

(هُمْ أَهْلُ الْقُرْآنِ : أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ)

ความว่า “พวกเขาคือชาวการอ่าน คือพรรคพวกและเป็นคน

เฉพาะของอัลลอฮ์”

(บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ หะดีษเลขที่ 215)

ชาวการอ่าน เป็นพรรคพวกของอัลลอฮ์

และเป็นคนเฉพาะของอัลลอฮ์

แน่นอนคนที่อ่านกุรอ่านอย่างเดียว
เฉกเช่นที่ประชาชาติอิสลามเกือบทั้งหมดที่เขาละหมาด
เขาก็อ่านสุเราะฮฺฟาตีหะฮฺ
ก็ไม่เหมือนกับคนที่ไม่อ่านกุรอ่านเลย

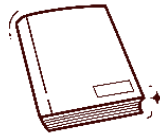
คนที่ละหมาดแล้วอ่านฟาตีหะฮฺ
ก็ไม่เหมือนกับคนที่ไม่ละหมาดและไม่อ่านฟาตีหะฮฺ
และไม่รู้จักฟาตีหะฮฺว่าเป็นแบบไหน

แต่คนที่อ่านฟาตีหะฮฺแล้วรู้ความหมาย
ก็ไม่เหมือนกับคนที่อ่านแล้วไม่รู้ความหมาย

คนที่อ่านฟาตีหะฮฺและรู้ความหมาย
แล้วมีความซาบซึ้งในการอ่านฟาตีหะฮฺ
ก็ไม่เหมือนกับคนที่รู้ความหมายแต่ไม่มีความซาบซึ้ง

หากเรายังลึกซึ้งในการเรียนรู้อัลกุรอ่าน
เราก็ยิ่งรู้จักอัลลอฮฺมากขึ้น

ภารกิจแรกที่เราต้องทบทวน

เรารู้จักอัลลอฮ์แค่ไหน ?

มีหะดีษบทหนึ่งที่น่าสนใจ ﷺ บอกว่า การอ่านฟาตีหะฮฺ เท่ากับ
เราสนทนากับอัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะฟังเราขณะอ่านฟาตีหะฮฺ
แล้วพระองค์จะโต้ตอบกับเรา

(قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي
نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ : { الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ }، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : حَمَدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ :
{ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ }، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا
قَالَ : { مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ }، قَالَ : مَجَّدَنِي عَبْدِي، وَقَالَ مَرَّةً
: فَوَّضَ إِلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ : { إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ } قَالَ : هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ،
فَإِذَا قَالَ : { اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ }
قَالَ : هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ)

ความว่า : อัลลอฮฺตะอาลา ตรัสว่า “ฉันได้แบ่งการละหมาดระหว่างฉันกับบ่าวของข้าเป็น 2 ส่วน และฉันจะให้ในสิ่งที่บ่าวขอ

ดังนั้นเมื่อบ่าวกล่าว “อัลฮัมดุลิลลาฮิร็อบบิลอาละมีน”

อัลลอฮฺตะอาลาจะตอบว่า “บ่าวของฉัน ได้สรรเสริญฉัน”

เมื่อบ่าวกล่าว “อัมเรอะฮฺมานิรเราะฮีม”

อัลลอฮฺตะอาลาจะตอบว่า “บ่าวของข้า ได้กล่าวถึงฉันด้วยลักษณะที่ดี (สรรเสริญฉัน)”

เมื่อบ่าวกล่าว “มาลิกียาวุมิดดิน”

อัลลอฮฺจะตอบว่า “บ่าวของฉันได้สรรเสริญฉัน” และกล่าวว่า “บ่าวของฉันได้มอบหมายแก่ฉัน”

เมื่อบ่าวกล่าว “อียากะนะอะบุดุ วะอียากะนัสตะอีน”

อัลลอฮฺจะตอบว่า “เรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างบ่าวของฉันกับฉัน สิ่งที่บ่าวของฉันขอ ฉันจะให้เขา”

เมื่อบ่าวกล่าว “อิหฺดิโนศ็ครอฎอหลมุสตะกิม ศ็รอกฎอลละซีนะอันอัมตะอะลัยฮิม ฆ็อยริลมัฆฎูปิอะลัยฮิมวะลัฎฎอลลีน”

อัลลอฮฺจะตอบว่า “นั่นเป็นสิ่งที่บ่าวของฉันขอมา และฉันจะให้ในสิ่งที่บ่าวของฉันขอ” (บันทึกโดมุสลิม หะดีษเลขที่ 395)

นี่แสดงว่า มีการโต้ตอบระหว่างเรากับอัลลอฮ์ หากเรายิ่งมีความรู้มากขึ้น ศึกษาสุนนะฮ์ ศึกษาหะดีษของท่านนบีมากขึ้น เราก็ยิ่งมีความรู้เพิ่มมากขึ้น เพราะหะดีษนี้ (บ่าวจะได้ตอบกับอัลลอฮ์ตอนอ่านฟาตีหะฮ์) นั้น ไม่ได้ถูกกล่าวในอัลกุรอาน บรรดาตาบิอิน เขาเพิ่มความรู้มาอีก ดังเช่นที่ท่านมุหัมมัด บิน กะอับ อัลกูรอซียฺ (محمد بن كعب القرظي) กล่าวว่า

مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَكَأَنَّمَا كَلَّمَ اللَّهَ كِفَاحًا

“ผู้ใดที่อ่านกุรอาน

เปรียบเสมือนเขาสนทนากับอัลลอฮ์อย่างเปิดเผย”

มุหัมมัด บิน กะอับ อัลกูรอซียฺ ก็คงจะเอามาจากหะดีษบทนี้ ที่บอกว่าคนที่อ่านฟาตีหะฮ์นั้น ได้สนทนากับอัลลอฮ์ และสุเราะฮ์อื่นก็ย่อมมีความประเสริฐนี้เหมือนกัน แต่อัลลอฮ์จะโต้ตอบอย่างไรนั้น อันนี้เราไม่รู้ แต่เราทราบดี และตระหนักดีว่า การทำอิบาดะฮ์ทุกชนิด อัลลอฮ์ทรงได้ยิน ทรงมองและทรงเห็น

/ เมื่อวัยรุ่นหนุ่มสาวห่างไกลกุรอาน

สำหรับคนที่จะสนิทสนมกับกุรอานนั้น จะเห็นว่าส่วนมากก็จะเป็นคนอาวูโส หากไปดูตามมัสยิดทั่วไป คนที่นั่งอ่านกุรอานมีวัยรุ่น มีเยาวชนไหม ? ซึ่งอาจจะมียุวชนบางส่วนที่เขาอ่านกุรอานอยู่ที่บ้าน แต่ภาพลักษณ์ของกุรอาน ดูเหมือนว่ามันเป็นความสนิทสนมเฉพาะกับคนอาวูโสอย่างเดียว

เยาวชนต้องหักมุมเรื่องนี้ เพราะเรื่องนี้เป็นเครื่องหมายที่ไม่ดี เป็นเครื่องหมายว่า วัยหนุ่มสาวนั้นเขาห่างไกลจากกุรอานมาก และอันนี้มันจะเป็นสัญญาณที่บ่งบอกว่า ถ้าพวกรุ่นนี้ วัยรุ่นหนุ่มสาวนั้นเขาห่างไกลกุรอาน แสดงว่าอนาคตของเขา โอกาสที่เขาจะสนิทสนมกับกุรอานนั้นค่อนข้างยาก

ยิ่งด้วยปัจจัยของการสื่อสารที่กำลังคุกคามชีวิตของพวกเรา ที่ทำให้เรายิ่งห่างไกลจากศาสนา แล้วถ้าเยาวชนหนุ่มสาวนั้น ห่างไกลจากกุรอาน ความหวังของประชาชาติที่จะมีคนมาฟื้นฟูประชาชาติมันก็น้อยลง ดังนั้นขอสรุปว่า หากเราจะไม่เอาทฤษฎีอะไรมาอธิบายปัญหาของประชาชาติอิสลาม สุดท้ายมันก็จะกลับมาถึงเรื่องนี้

ทำไมเยาวชน มีระบบแฟน ?

ทำไมเยาวชน ชอบเล่นเกมส์ ?

ทำไมเยาวชน มีปัญหาเรื่องรักร่วมเพศ ?

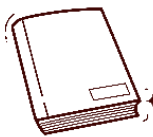
ทำไมเยาวชน ไม่มีมารยาทที่ดีต่อพ่อแม่ ผู้หลักผู้ใหญ่ ?

ทำไมเยาวชนไม่ค่อยอยากเรียน ?

ทำไมไม่ค่อยอยากให้ชีวิตมีคุณค่าทางด้านความรู้ ?

ทำไมเยาวชน ไม่ชอบอ่านหนังสือ ?

ทำไมเยาวชน มีความรุนแรง ?

ยิ่งเรา มีความสนึกสนมกับกรอ่านมากแค่ไหน

★ **แสดงว่าเรารู้จักอัลลอฮมากเท่านั้น**

/ สาเหตุที่ทำให้อาณาจักรอิสลามล่มสลาย

แต่หากเรานำมาเปรียบเทียบกับว่า ประชาชาติอิสลาม เคยเป็นแบบนั้นไหม ? แล้วที่เป็นแบบนั้น ตอนที่อิสลามรุ่งเรือง มุสลิมเหนือกว่าทุกประชาชาติ มุสลิมเป็นครูของโลก มุสลิมเป็นแบบอย่างในทุกด้าน เช่น เรื่องวิชาการ มารยาท ปรัชญา นิติศาสตร์ เรื่องวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม ธุรกิจและ เศรษฐศาสตร์ มุสลิมเป็นตัวอย่าง แต่หลังจากศตวรรษที่ 8 จากที่รุ่งเรือง มุสลิมก็ตกต่ำลง

ในศตวรรษที่ 8 มุสลิมตกต่ำลงเพราะอะไร¹ ?

เรื่องสำคัญก็คือ เพราะคิลาะฟะฮ์ถูกย้ายไปจาก ส่วนกลางของประชาชาติอิสลาม โดยไปอยู่ที่ตุรกี ซึ่งคิลาะฟะฮ์ อูสมานียะฮ์นั้น ถึงจะเป็นคิลาะฟะฮ์ก็ตาม แต่ไม่ค่อยมีความสามารถในการดูแลอาณาจักรอิสลามทั้งหมดได้เท่าที่ควร อันนี้คือเหตุผลสำคัญที่ทำให้พื้นที่ของอาณาจักรอิสลามนั้น ไม่ได้รับงบประมาณที่เท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง แล้วคิลาะฟะฮ์ อูสมานียะฮ์ก็มีความเป็นชาตินิยมค่อนข้างสูง จึงไม่ทำให้เกิด การอนุรักษ์ หรือการรักษาหลักการศาสนาและอุละมาอ์เท่าที่ควร แล้วคิลาะฟะฮ์ก็ต้องเผชิญหน้ากับการปะทะใน

¹ คำถามจากชาวกาย ช่างถาม-ตอบท้ายบรรยาย

สงครามครูเสดอีกครั้ง คิลิเซียก็พุ่มไปกับทางยุโรป ทำให้
บางส่วนของยุโรปกลายเป็นประเทศของมุสลิม แต่ก็ไม่ได้
ยาวนาน เช่นเดียวกับอันดาลุส ผ่านมา 8 ศตวรรษแล้ว ก็ไม่ได้
ปลุกฝัง (ให้ยึดหลักการศาสนา) หรือปลุกฝังแล้วแต่รากมันไม่
ลึก พอผ่านไประยะหนึ่งก็เกิดล่มสลายทันที

มีนักวิชาการท่านหนึ่ง ได้เขียนหนังสือที่เขาได้ค้นหา
ข้อมูลในประวัติศาสตร์จาก 30 อาณาจักรในโลกมุสลิมที่ล่ม
สลาย ว่ามีสาเหตุอะไรที่ทำให้อาณาจักรเหล่านี้ล่มสลาย ?
โดยหลังจากล่มสลายผู้ปฏิเสธศรัทธาเขาก็เข้ามามีอำนาจเหนือ
มุสลิม ซึ่งเขาได้สรุปไว้ 3 สาเหตุด้วยกัน นั่นก็คือ

สาเหตุแรก คือ ผู้ปกครองไม่ทำหน้าที่ของตัวเอง

ผู้ปกครองซึ่งส่วนมากจะเป็นวัยกลางคน (อายุระหว่าง
30-40 ปี) ไม่มีผู้ปกครองที่อาวุโส อาณาจักรส่วนมากที่ล่มสลาย
ก็จะเป็นอาณาจักรที่มีผู้ปกครองวัยกลางคน สาเหตุเพราะพวก
เขาไปวุ่นอยู่กับความบันเทิง เพลง ดนตรี เอาวุ่นดนตรีมาเล่น
ฟังเพลงทั้งวันทั้งคืน และเขาอยู่กับการเสพสุขตลอดเวลา
นั่นหมายรวมว่า ในฐานะที่เขาเป็นผู้ปกครอง เขาไม่ได้เป็น
ความหวังสำหรับประชาชนเลย เพราะเขาไม่ได้ให้ความสำคัญ
กับประชาชน

สาเหตุที่สอง คือ บรรดาผู้รู้ไม่ได้ทำหน้าที่

ข้อเท็จจริงของเรื่องผู้รู้ นั้น เกิดจากการที่ผู้รู้รุ่นอาวุโส ไม่สามารถที่จะรักษาผู้รู้รุ่นใหม่ ที่จะมาสืบทอดเจตนารมณ์ของ รุ่นอาวุโสให้มีความต่อเนื่องได้ จึงเกิดช่องว่างในยุคบางยุค ที่มัน บังเอิญมาประจวบกับช่วงที่ผู้ปกครองกำลังแย่ง ผู้รู้ที่คอยประคอง สถานการณ์ให้ดีขึ้นก็ไม่มี หรือหากมีก็น้อย

เรื่องที่สาม คือ ประชาชนส่วนมากมีความกล้าในการทำ ความผิดอย่างเปิดเผย

นั่นหมายความว่า พื้นฐานของคนทั่วไปนั้น ไม่มีความ สำนึกต่อศาสนา ไม่มีความละอายต่อศาสนา

นี่คือสาเหตุ 3 อย่าง คือ

ผู้ปกครองไม่เอาไหน

ผู้รู้ไม่ทำหน้าที่

ประชาชนมีความกล้าในการทำ ความผิดอย่างเปิดเผย

หากลองดูว่า 3 อย่างนี้เกิดขึ้นใหม่ในยุคปัจจุบันไหม

- **ผู้นำประเทศต่าง ๆ เป็นความหวัง** มีประเทศไหนบ้าง
ที่เป็นความหวังสำหรับประชาชน เช่น อาร์เจนตินา ก็ยัง
ไม่ใช่ แม้เขาจะพยายาม แต่ก็ยังไม่ถึงจุดที่จะเป็น
ความหวังมากพอ แต่เขาก็ทำอะไรดีหลายอย่าง
ถึงแม้ว่าจะเป็นความหวัง แต่เป็นคนเดียวในโลกมุสลิม
ซึ่งประเทศมุสลิมมีอยู่เกือบ 60 ประเทศ
- **ผู้รู้ที่ทำหน้าที่** ผู้รู้ที่พูดความจริงก็เหมือนเสียงของ
นกเขา ซึ่งเจ้าของก็ไม่ปล่อยให้อิสระ ต้องจับมาไว้ใน
กรง แม้นกเขาจะร้อง ก็จะไม่ร้องให้กับเจ้าของฟังอย่าง
เดียว โดยเจ้าของฟังเสียงอย่างเดียว โดยไม่ได้ทำอะไร
เลย ผู้นำเขาก็ฟังผู้รู้ แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร
สำหรับผู้ที่มีความจริง พูดความจริงเป็น แต่ไม่กล้าพูด
ก็จะถูกปล่อย เขาก็อยู่ในสังคม แต่จะมีประโยชน์อะไร
ต่อประชาชนบ้าง ?

ผู้รู้ที่อียิปต์ท่านหนึ่ง ได้มีเยาวชนคนหนึ่งมาหาเขา แล้ว
ถามเขาว่า “เราจะทำอย่างไรดี เพราะมีปัญหา
มากมาย (ซึ่งคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเมือง) ? ผู้รู้ท่านนี้

ก็ได้ลุกขึ้นแล้วเดินจากไป โดยไม่ได้ตอบคำถามนั้น
เนื่องจาก ผู้รู้ท่านนี้กล่าวว่า เยาวชนที่มาถามนั้น
เขาอาจจะเป็นสายลับจากทางการก็ได้ เขาไม่ได้กลัวที่
จะตอบ แต่กลัวว่าคนที่มาถามนั้นไวใจได้หรือไม่ ?
เป็นคนที่ต้องการคำตอบจริง ๆ หรือทางการส่งมา ?

ประเทศมาเลเซีย หากนั่งคุยกันเรื่องศาสนา คุยเรื่อง
สุนนะฮ์ อาจจะเป็นปัญหาใหญ่เลย ซึ่งมาเลเซียเป็น
ประเทศมุสลิม มันทำให้เราได้เห็นว่า อิสลามเป็น
เหมือนที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

(بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا،
فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ)

ความว่า “อิสลามเริ่มอย่างคนแปลกหน้า และจะหวนกลับมา
อย่างคนแปลกหน้า ดังนั้นความดีมากมายจงประสบแด่
บรรดาคนแปลกหน้า” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่ 145)

มุสลิมนั้นแปลกหน้า แล้วมุสลิมแปลกหน้าแบบไหน ? คำตอบคือ เมื่อเห็นหลักการศาสนาที่มีความชัดเจน ก็จะมีคนถามว่า นั่นคืออะไร ? นี่แหละอิสลามแปลกหน้า เหมือนยุคของท่านนบี ﷺ เมื่อท่านนบีบอกว่า โลกนี้มีพระเจ้าองค์เดียว !!! ก็จะมีคนกล่าวว่า พระเจ้าองค์เดียว อะไร ?

(إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ... ﴿١٦﴾)

ความว่า “พระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือพระเจ้าองค์เดียว”

(สุเราะฮ์อันนะหฺล : 22)

มีพระเจ้าองค์เดียวเป็นเรื่องแปลก ซึ่งนี่เป็นเรื่องเตาฮีด ก็เป็นเรื่องแปลก ส่วนในเรื่องละหมาด ท่านอุบัยกรได้ละหมาดแล้วมีคนกล่าวว่านั่นคืออะไร ? อุบัยกรทำอะไร ? ซึ่งเป็นเรื่องแปลก เหมือนกันว่า หากถึงเวลาละหมาดแล้วเราอยู่ในใจกลางเมือง ไม่มีสถานที่ละหมาด เมื่อเราปูผ้าละหมาดในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แล้วละหมาด คนก็จะมอง และมองว่าเป็นเรื่องแปลก เราเองก็จะรู้สึกแบบนั้นจริง ๆ ว่าเราเป็นคนแปลกหน้า เพราะเราทำสิ่งที่คนส่วนใหญ่เขาไม่ทำกัน แม้กระทั่งมุสลิมเองก็ไม่ทำกัน แต่ถ้ามุสลิมทุกคนในไทยทำแบบนี้ (คือหากไม่มีสถานที่ละหมาด ไม่มีห้องละหมาด แล้วละหมาดตรงไหนก็ได้) มันก็จะ

เป็นเรื่องธรรมดา พอเราเห็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ เวลาเขาเดิน
 ทางผ่านสารพระภูมิ (สถานที่บูชาของเขา) เขาก็จะหันไป
 ไหว้ พอย้อนกลับมาดูที่เราทำนั้น ก็จะถูกมองว่าเป็นเรื่อง
 ประหลาด แต่หากพวกเขาทำ ก็บอกว่า คนนั้นหรือกลุ่มคน
 เหล่านั้นมีธรรมะธรรมโม แต่เมื่อเราทำอะไรแบบนี้ ก็จะถูกมอง
 ว่าเป็นเรื่องประหลาด เป็นเรื่องแปลก

- **ผู้ปกครองก็ไม่เอาไหน** ผู้รู้ก็นำสงสาร ประชาชนมี
 ความกล้าในการทำผิด ทำบาป
ประเทศชาติอืดอาระเปี้ย ซึ่งเป็นประเทศที่เป็น
 แบบอย่าง เป็นความหวังของโลกมุสลิมทั้งหมด แต่ใน
 ประเทศกลับจัดคอนเสิร์ตขนาดใหญ่ ที่มีคนเข้าร่วม
 ประมาณสี่แสนกว่าคน ซึ่งทำลายสถิติของการจัด
 คอนเสิร์ตเลย แล้วเราจะหวังอะไร ?

3 สาเหตุสู่การล่มสลาย
ผู้นำ ไม่ทำหน้าที่
ผู้รู้ ไม่ได้ทำหน้าที่
ประชาชน กล้าทำผิดอย่างเปิดเผย

/ เมื่อเยาวชนถูกปลูกฝังด้วยอุดมการณ์ทางศาสนา

ในศตวรรษที่ 5 ตอนที่อัลกุฎส เยรูซาเล็มถูกยึดเป็นของคริสเตียนไปแล้ว และแทบทุกอาณาจักรนั้นล้มเหลว แม้กระทั่งคิลาพะฮ์ก็อยู่ในสภาพที่แย่มาก ในช่วง 50 ปีนั้นของศตวรรษที่ 5-6 มีการเคลื่อนไหวในโลกมุสลิม ซึ่งมีผู้รู้บางคนที่ไม่เอาไหน บางคนก็มีแต่เรื่องเกี่ยวกับซูฟี เรื่องเกี่ยวกับซิกุลลอฮ์อย่างเดียว แต่มีผู้รู้บางคนที่ยพยายามที่จะตระเวนไปสั่งสอน และปลุกกระดมให้คนได้มีอุดมการณ์ ซึ่งมีผลต่อสังคม แม้จะมีผลเพียงน้อยนิดก็ตาม แต่มันมีผลที่ตามมา คือทำให้มีเยาวชนหลายคนเติบโตมาในยุคนี้ ที่มีผู้รู้ที่พยายามสั่งสอนเกิดมามีอุดมการณ์ หนึ่งในนั้นคือ **ศอลาฮุดดีน อัลอัยยูบิ**

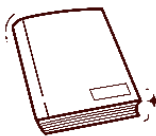
อาจารย์ของเขามีอิทธิพลในการปลูกฝัง ทำให้เขาเห็นความเห็นความแยะของประชาชาติอิสลาม และพยายามสร้างความหวัง แต่ตัวอาจารย์ของศอลาฮุดดีน ก็ไม่รู้ว่าศอลาฮุดดีนเขาสืบทอดอุดมการณ์นี้ แล้วจะเตรียมตัวอย่างไร ? ระยะเวลายาวนานที่ศอลาฮุดดีนต้องใช้ กว่าจะได้ก่ออาณาจักรที่มีความแข็งแกร่ง แล้วก็เตรียมตัวจะได้ต่อสู้กับพวกคุเซด พวกคริสต์ที่มายึดครองอาณาจักรอิสลามหลายพื้นที่ และสามารถทวงคืนมัสยิดอักซอ อายุตอนนั้นก็ 50 กว่าปี ก็หมายความว่าช่วงที่ยัง

วัยหนุ่มนั้น เขากำลังก่อตัวอยู่ เพราะว่าเป็นไปไม่ได้ ที่อยู่ อายุ 50 แล้ว ฮือ ฉันเป็นคนที่มียุติธรรมแล้ว ฉันจะทวงคืนอีกขอ มันเป็นไปไม่ได้ !!! แต่ต้องเป็นเรื่องที่ปลูกฝังกับเขามาอย่างน้อยเป็นสิบ ๆ ปี

ดังนั้นจะเห็นว่า เรื่องระยะเวลาในการก่ออุดมการณ์ และรักษามันให้อยู่ นั่นมันต้องเริ่มตั้งแต่ตอนนี้ ตอนที่เรายังอยู่ในวัยหนุ่มสาว แล้วมีความสามารถในการที่จะเจียระไนความคิดต่าง ๆ ให้คัดในสิ่งที่ดีที่สุดเอามาเป็นเมล็ด เมล็ดที่มีความดี เอามาหุ้มเกราะ เอามาหล่อเลี้ยงให้มันเติบโต ให้มันเกิดคุณงามความดีที่มีประโยชน์สูงสุดสำหรับประชาชาติของเรา

ไม่มีใครรู้ และไม่มีใครจะมาติดตามชีวิตของเรา ว่าเรากำลังทำอะไร ? กำลังเตรียมอะไร ? แต่มีพระเนตรของอัลลอฮ์ ที่มองเราทุกคน และเราก็ไม่มีความจำเป็นที่ต้องรายงานให้ใครทราบ ว่าเราทำอะไรเพื่อประชาชาติอิสลามบ้าง ? แต่เรามีสิ่งที่เราต้องคิดหนัก (เพื่อประชาชาติอิสลาม)

ต้องเริ่มปลูกฝังอุดมการณ์ตั้งแต่วัยหนุ่มสาว
พร้อมกับรักษาให้ดี ให้สามารถเจียระไนสิ่งที่ดีที่สุด

/ อย่าเป็นเพียงแค่ตัวเลข

เมื่อพหุศักราชที่ผ่านมาแล้วประชากรครบ 8,000 ล้านคน เราอยู่ใน 8,000 ล้านเพียงเป็นตัวเลข แต่ในโลกนี้ แต่ละคนที่มีตัวเลขนั้น ผลงานของเขาไม่เหมือนกัน ประธานาธิบดีคนนี้ ผู้รู้คนนี้ ผู้นำคนนั้น ผลงานของเขาแต่ละคนไม่เหมือนกัน

ผมฝากไว้กับตัวผมและพี่น้องว่า **เราอย่าเป็นเพียงตัวเลขอย่างเดียว** เกิดมาก็เป็นตัวเลข เป็นทารกที่มีตัวเลข ตายไปก็เป็นคนชราคนหนึ่งที่มีตัวเลข ว่าตายไปแล้ว ตั้งแต่เกิดมาจนตาย เกิดมาตายไปนั้นเป็นแค่ตัวเลข โลกนี้ไม่รู้สึกละเลยใครเกิดมา ใครตายไป ใครเป็นใครบ้าง แม้กระทั่งพระเจ้าก็ไม่เห็นคุณค่าของเราที่เกิดมา แล้วก็ตายไป แล้ว**ไม่ได้ทิ้งผลงานอะไรเลยในชีวิตของเรา** ในชีวิตของคนใกล้ตัวเรา หรือในสังคมแล้วประชาชาติอิสลามทั้งหลายจะไม่มีใครทรงจำใด ๆ เลยที่จะนึกถึงเรา

คนใกล้ตัวเราบางคน อาจเป็นลูก อาจเป็นพี่น้อง เขาอาจจะนึกถึงเราหลังจากตายไปในช่วงหนึ่ง เขาขอคุณให้เรา หลังจากนั้นเขาก็ลืมเรา อาจจะมีลูกที่กตัญญูซึ่งลูกที่กตัญญูนั้น เราก็ต้องลงทุนที่จะเลี้ยงเขา เริ่มตั้งแต่หาคูครอง หาแม่ที่ดี

กว่าจะเกิดมาเป็นลูกที่ดีนั้น และเมื่อเราตายไปแล้ว เขาก็ไม่ลืมเรา เขาขอคุณให้เราตลอดชีวิต ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย

ก็มาน้อยแล้ว คนที่เขาเลี้ยงลูกเป็นอย่างดี แต่สุดท้ายลูกของเขาในวันที่เราตายนั่น ขณะฝั่งพ่อ ฝั่งแม่อยู่ แต่เขากลับบ้านไปทะเลาะกันเรื่องมรดก ในระดับผู้รู้ก็ยังมิ พึงจะฝั่งศพเสร็จ กลับบ้านไปทะเลาะกันเรื่องมรดก ไม่มีผลงานเลย สำหรับคนที่เห็นคุณค่าของวัตถุมากกว่าพ่อแม่ที่เขาเลี้ยงดูมา ที่เขามีบุญคุณขนาดไหน อย่าว่าประชาชนอิสลามเลยที่จะนึกถึงเรา สังคมของเราจะนึกถึงเราไหม ?

เช่น คนหนึ่งเสียชีวิตไป สังคมเสียดายเขา เพราะตั้งแต่เขาเสียชีวิตไป ไม่มีคนมาสานต่อสิ่งที่เขาทำไม่มีใครทำเลย หรือว่าอีกคนที่เสียชีวิตไป คนจะบอกว่าคนนี้ตายไปก็ไม่เป็นไร เรื่องนี้มันกินใจผมมากเลยว่า ถ้าเราเสียชีวิตไปแล้วไม่มีผลงานอะไรเลย หากไม่มีผลงานในโลกนี้ก็หมายถึงว่า ในกบฏเราก็ไม่มีผลงานที่จะไปนำเสนอ คือมะลาอิกะฮ์ก็จะมองเราว่าเป็นแค่คนตาย และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

(﴿أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾)

ความว่า “พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมันไม่รู้ด้วย
ว่า เมื่อใดจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก” (สุเราะฮ์อันนะห์ล :21)

พวกนี้ในโลกดุนยา ตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่นั้น ในสายตา
ของอัลลอฮ์นั้นยังเป็นคนตาย

อย่าเป็นเพียงแค่ตัวเลข ที่ชีวิตไม่มีผลงาน
แต่ต้องสร้างผลงาน ให้กับประชาชาติอิสลาม

/ ความตั้งใจ (إِهْمَة) ในการที่จะมีผลงาน

ความตั้งใจยังใหญ่ขนาดไหนนั้น มันจะเป็นพลังงานที่สามารถผลักดันให้เราได้สร้างผลงานให้เกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพียงเรามีความตั้งใจในการเรียน แล้วก็สอบผ่านให้มีคะแนนดี แล้วก็มีความดี วุฒินี้มันจะทำให้เราได้มีอาชีพ มีงาน สมัยครงานก็ง่าย ก็มาจากความตั้งใจ

ซึ่งไม่ต้องมานั่งคุยกันว่า เยาวชนคนนั้นคนนี้เขาชอบเล่นเกม หากเราลองมองว่า คือถ้าปัญหาของเยาวชนทั่วไปนั้น คือไม่ค่อยอ่านอัลกุรอานมันก็จะทำเนาที่จะนึกภาพ ก็เขาไม่ได้อ่านอัลกุรอาน เขาไม่รู้เรื่องศาสนาตั้งแต่เกิด สำหรับเยาวชนที่เขาละหมาด อยู่ใกล้ชิดกับกุรอาน มีพื้นฐานแล้วนั้น การที่เขาจะเล่นเกม ชอบฟุตบอล อันนี้ไม่แปลก แต่การที่จะให้สิ่งเหล่านี้มันขัดขวางหนทางของเขา ที่จะสร้างผลงานที่มีคุณค่า อย่างเช่นล่าสุดที่นักฟุตบอลหรือคนดังหลายคน เขามีผลงาน (ในแบบของเขา) แต่มันไม่ใช่ผลงานที่ผู้ศรัทธาต้องการ แต่ที่อัลลอฮ์ได้บอก อัลลอฮ์ ﷻ ได้พูดถึงผลงานของผู้ศรัทธา และผู้ปฏิบัติศรัทธาว่า

(فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا

كِتَابِي ﴿١٩﴾

ความว่า “ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวา
ของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันซิ”

(สุเราะฮอัลหากเกาะฮ : 19)

(وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَقُولُ يَلَيَّتَنِي لَمْ أُوتِ

كِتَابِي ﴿٢٥﴾

ความว่า “ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้าย
ของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันภาวนาที่จะไม่ให้บันทึกของฉัน
ถูกนำมายื่น” (สุเราะฮอัลหากเกาะฮ : 25)

ในวันที่ยามะฮ์ผู้ศรัทธาก็จะอวดผลงานกัน แต่ในคุณยา
เราจะไม่อวดผลงานกัน ในวันนั้นผู้ศรัทธาก็จะอวดกันว่า นี่เ
สมุดการงานของฉัน มาดูผลงานของฉันซิ ซึ่งเขาจะได้รับด้วย
มือขวา ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่อยากรับสมุดการงาน
ไม่อยากจะอ่าน ไม่อยากดูผลงานที่เขาเคยกระทำมา เหมือนเช่น
นักฟุตบอลหรือดาราที่ดัง ๆ เขาก็ไม่อยากจะอ่าน ไม่อยากดู
ผลงานของเขาเช่นกัน เขาจะอับอาย

ถ้าหากเรายังไม่มีเป้าหมายอะไรในชีวิต ดังนั้นเราต้องวางเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ เป้าหมายที่สมควรกับผู้ที่สืบทอดมรดกของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ที่เราต่างอ้างว่ารักท่าน เป้าหมายของเรา หากเหมือนกับเป้าหมายของคนทั่วไปนั้น เราคงไม่ต้องหวังอะไรมากในวันกียามะฮ์

- ครั้งหนึ่งอิบนุ ก๊อยยิม ได้ฝันเห็นอิบนุ ตัยมียะฮ์ซึ่งเป็นอาจารย์ของท่าน แล้วท่านก็ได้ถาม อิบนุ ตัยมียะฮ์ถึงตำแหน่งของท่านว่าเป็นอย่างไรบ้าง ? อิบนุ ตัยมียะฮ์ก็ได้ชี้ไปในตำแหน่งที่สูง และอิบนุ ตัยมียะฮ์ก็ได้บอกกับอิบนุ ก๊อยยิมว่า ส่วนท่านตอนนี้ฉันได้อยู่ในตำแหน่งเดียวกับอิบนุ คุซัยมะฮ์²
- ถ้าหากเราเสียชีวิตไปแล้วมีคนฝันถึงเรา แล้วถามว่าเราเป็นอย่างไรบ้าง ? เราอยู่ที่ไหน ? เราจะตอบว่าอย่างไร ? คำตอบของเราจะเป็นอย่างไร ? หรือหากคนอื่นถูกถามถึงเรา ว่าเราเป็นอย่างไรบ้าง ? คำตอบจะเป็นอย่างไร ?

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

² อิบนุเราะญับ ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อว่า (ذيل طبقات الحنابلة) “ซัยคุน ตอบจากอดอัลหะนาบิละฮ์” ซึ่งบ่งบอกถึงตำแหน่งอันมีเกียรติของอิบนุตัยมียะฮ์และอิบนุกอยยิม ที่มีตำแหน่งเดียวกับบรรดาชาวสลัฟ นักรายานหะดีษคนสำคัญอย่างอิบนุคุซัยมมะฮ์ เราหิมาะฮ์ลุลลอฮ์

★ ความตั้งใจ ★ ★ จะเป็นพลังที่จะผลักดันให้เรา ★ ★ สร้างผลงาน ★

อย่าเป็นเพียงแค่ตัวเลข ที่ไม่มีผลงาน ★
★ ต้องสร้างผลงาน ★
★ ให้กับประชาชาติอิสลาม ★

| ชัยคุ ร็ญอ อะหฺมัด สมะดี |